

РЕШЕНИЕ

№ 6181

гр. София, 20.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6987** по описа за **2023** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. Т. И. с ЛНЧ [ЕГН] чрез адв. С. П., АК П. срещу Решение № 1791/19.04.2023г. постановено по АНД № 13738/2022г. по описа на СРС, 107 състав. С оспорваното решение е потвърден електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ при МРРБ, с който на жалбоподателя И. за нарушение на чл. 139, ал. 6 от ЗДвП на основание чл. 179, ал. 3 във връзка с чл. 187а, ал. 1 от същия закон е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева.

Според касатора атакуваното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на закона – касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК вр. чл.63в от ЗАНН. Счита, че след като сумата за винетката не е възстановено от А., то винетката е редовно платена. На следващо място в касационната жалба се излагат твърдения, че в тежест и задължение е на административния орган е да създаде такава система за проджба на винетки, която да не позволява издаване на разписка или друг документ, удостоверяващ плащането на дължимата пътна такса, ако въведеният регистрационен номер е непълен. След като има издаден документ за прието и редовно извършено

плащане, платеца е въведен в заблуждение, че е изпълнил вмененото му от закона задължение и не следва да носи отговорност. Счита, че деянието само формално изпълва признаците на нарушение, но липсва субективната страна. Последно, касаторът счита че с оглед влезли в сила изменения на ЗДвП и в частност разпоредбата на чл.179, ал.3д от ЗДвП, деянието се явява 5-то поредно и на основание цитираната разпоредба по отношение на същото производството следва да бъде прекратено. По същество от съда се иска да отмени обжалваното решение и потвърдения с него ЕФ.

В съдебно заседание, касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. Постъпила е писмена молба от процесуалния му представител адв. П., с която заявява, че не възразява делото да се гледа в негово отсъствие. Развити са подробни съображения по същество на спора, които развиват изложените вече в касационната жалба и цитира практика.

Ответникът – Агенция пътна инфраструктура, редовно призван, не се явява и не се представлява.

Представителят на СГП – прокурор Ю. счита жалбата за основателна.

Административен съд - София-град, XXII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

За да потвърди обжалвания пред него електронен фиш, районният съд е приел за безспорно установено от фактическа страна, че на 17.06.2022 г. в 17:41 часа пътно превозно средство от категория М1 - лек автомобил марка „С.“, модел „К.“ с рег. № , клас на МПС (екологична категория) - Евро 0, брой оси - 2, с технически допустима максимална маса 2010 кг., лична собственост на жалбоподателя С. Т. И., се движело по път А-1, в Столична община, в района на км. 0+472 с посока нарастващ километър, който път бил включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото МПС изцяло не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата - същото не разполагало със заплатена винетна такса за пътни превозни средства по чл. 10а, ал. 7, която дава право на едно пътно превозно средство да ползва за определен срок платената пътна мрежа.

Нарушението било установено с устройство № 20011, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП и се намирало на км. 0+472 от път А-1.

За извършеното нарушение срещу жалбоподателя като собственик на регистрираното МПС бил издаден обжалваният електронен фиш № [ЕГН], с който за нарушение на чл. 139, ал. 6 от ЗДвП на основание чл. 179, ал. 3 във връзка с чл. 187а, ал. 1 от същия закон му е наложено наказание „глоба“ в размер на 300.00 лева.

При така установената фактическа обстановка решаващият делото състав на софийски районен съд е приел, че обжалваният електронен фиш е издаден от компетентен орган, при стриктно съблюдаване на производствените правила, като същия съдържателно отговаря и на законовите изисквания за това. Приел е, че от доказателствата по делото безспорно се установява извършено от жалбоподателя нарушение за което и правомерно е санкционирано.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Районният съд правилно е установил фактите по делото. Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя.

Относно възражението за липса на виновно извършено от страна на жалбоподателя нарушение настоящият касационен състав изцяло се солидаризира с мотивите на районния съд, който е дал задълбочен и правилен според този състав отговор. В допълнение следва да бъде отбелязано, че при избирането на идентифициращи данни (рег. номер на автомобила, категория, период на валидност) при закупуването на винетка рискът (отговорност за тяхното правилно деклариране) се носи от самия потребител и това не представлява собствена интерпретация на съда, а законово скрепено положение. Независимо от настъпилите в уредбата изменения, които в цитираната от жалбоподателя практика биват тълкувани превратно, законодателят не е отстъпил от това разбиране. Включително и в действащата към настоящия момент редакция на Закона за пътищата в чл.10а, ал.3а е изрично посочено, че: „Отговорността при неправилно декларирани данни относно регистрационния номер на пътното превозно средство, категорията му или периода на валидност на винетната такса е на собственика или на ползвателя му.“, както и че: „При неправилно декларирани данни се счита, че за пътното превозно средство не е заплатена винетна такса“. Действително законът допуска изключение от горното. С разпоредбата на чл. 10а, ал. 3б ЗП (нова - ДВ, бр. 23 от 2021 г., в сила от 19.03.2021 г., изм., бр. 14 от 2023 г., в сила от 10.02.2023 г.), действаща и към момента на извършване на нарушението, е регламентирана възможност за извършване на корекция за промяна на грешно декларирани данни от собственика или ползвателя, като промяната в данните на електронната винетка има действие от момента на издаването ѝ и има срок на валидност до изтичането на срока на валидност на първоначално издадената. Тази корекция обаче не се извършва служебно от органите на А. или от тези извършващи контрол по транспорта и движение по пътищата, а след нарочна процедура, която започва със заявление от страна на лицето. Следователно, щом лицето е считало, че има редовно заплатена винетка, макар и с грешно въведени данни, е следвало да иницира извършване на такава корекция, в процеса на която да установи това обстоятелство и която да доведе до анулиране на издадените му фишове. До извършването на тази корекция законът повелява, че винетката не се счита за редовно платена.

В случая не следва да намери приложение и цитираната от касатора разпоредбата на чл. 179, ал.3д, изречение четвърто от ЗДвП. Съгласно последната: "При регистрирани три нарушения в рамките на една календарна година за пътено превозно средство от категорията по чл. 10а, ал. 7 от Закона за пътищата последващо движение по платената пътна мрежа без заплатена пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата не се счита за административно нарушение и за него не се налага глоба или имуществена санкция, а образуваните административнонаказателни производства за повече от три нарушения се прекратяват." Т.е. закона предвижда всяко нарушение след третото по посочените разпоредби, да не се счита за административно нарушение. Ноторно известно е, че периодът от една календарна година обхваща времето от 1-ви Януари до 31-ри Декември на съответната година. И. е санкциониран с ЕФ № [ЕГН] за нарушение на 07.09.2021г., с ЕФ №[ЕИК] за нарушение на

08.11.2021г., с ЕФ № [ЕГН] за нарушение на 17.01.2022г., с ЕФ № [ЕГН] за нарушение на 16.06.2022г. и с процесния ЕФ № [ЕГН] за нарушение на 17.06.2022г..Видно, така изброените нарушения не са извършени в рамките на една календарна година, а на две последователни такива, като процесното се явява трето поред за 2022г., поради което цитираната разпоредба се явява неприложима в случая.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и съобразно чл.63д, ал.3 ЗАНН, на ответника по касацията се следват разноси, но тъй като такива не са претендирани в настоящето производство, не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XXII касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1791/19.04.2023г. постановено по АНД № 13738/2022г. по опия на СРС, 107 състав

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.